

مخدر بولغان و دست و دل را از خندق کشیده بسبوده بپرسید اوقیانو چون کرد
 من سبب رخداد مصلحه اد جون خلیفه ام و نیز خندق بر لارنی خدا را در خدمت
 نیز محمل اداره خود را کشید که بی شکنی کوئی حادثی را از خرای نیک اون او خواسته
 از این لارنی این هزار نور دلب بر انعامه جو انعامه غول با سال چند خدا کرد
 با واقع پول کشیده بخدر بولغان بوزنه ز شوله می بعضاً با در لارنی کشیده
 شکلها کشته اند می کشیده خبر کشیده اند می کرد کم با غذی ملک پاسال چند اولدی فی الحال
 هتل غیر فرماده بولدی کشیده بر انعامه جو انعامه پر لیک پر بخیاره
 از این لارنی یاری سال لارنی بسبوده سبب بولغان بازه دین اسلام
 پر کمی نیک کشیده و کفار خیلی نیک کشیده صفوون و یاری سال نیک تو روشنواری و
 این مسلم و این کفر نیک اور روشنواری شخص و معلوم دو بور اول همه دن
 زماده و نقصان او نشانه نشانه کشیده زین انسان گشیده بی غبت بولدی
 المیه بعد اذی صدقه دهد و نصره
 وزیر گشیده و هنرمند ام احزاب و مدد و لامشی بعده یامن رفع دعایم
 اسلام نیزرا در بیان الراسه دین و وضع فوایم الام اقسام نیزرا امداده الکار دین

قطع دایر المقام الین نکرواد الحمد لله رب العالمیں و صلی اللہ علی میر خلوت بھی پید
العزرا و الجی بدین و علی آن و اصحاب البداءه الی یوم الدین تو ام رفعتی سجیانی بیث
نمکار نکرد فنا و یرد افیت و نکار نکر شکرانی بزداںی هورت تو از نی بھائی بربر
نکری مرتب است در نکری رافعی از عقب ادایی لوازم نکر از قدر است نشیخ
سچا و راست و اول افسدار از استیغفار اسیم ان عاجز علی المخصوص نکری که
در مقابل نعمی لازم آید که در دنیا و ولی ازان عظیم زربان شد و در بعضی سعاد
از این بیکسر نگاید و این معنی خود فرست بر اقوی پار لکوار داشتیلا بر اخنیا وله
او بک هم الکفره الفخره در بیان اسال اینان باشد نخواهد بود در فخر
بصیرت از باب اباب احسن ازان سعادتی نخواهد بخواهد المنه بعد که آن
آن سعادت عظیم دموهست بگری که من المبدعی چه العبد مطوب اصلی
و مقصود حفیظه فیض فریاد بست و در ای صواب کیش بود درین ایام حضرت
فریدم از محلن عوطف صفت ملک علام روی بخود فتحی منت و فیضا
بی علت مجده و ایمنی فتح ابواب فیض رچبره آمال فواب فخرت مان مانند
ساقی نامی افواج با ایمهان مادر و فخر عزرا که رایی مشبت کرد و دلیل او اسلام

شکران

نگران نفر انجام را باعی داشت ادعا زبده و گفت هر دو راه سعاد
و طبور این دو راه نکره جون اشیه پرسیده اسلام پناه میگذاشت
بمحابات انجام فتح و ظهر مسوز ساخت پناپور در تخته ها، سابق سمت خبر را
بود ابادی توپیخان را بابت نفر امانت ماراد زنگنه می داشت و اگر هر دچور در
خرید و پهار و خبر دلک بر افزایش اکثر خواست از اوقام از اصحاب کفر را ببا
اسلام امانت دانیم و تواب فرضه فرجام ماراد افشار نموده طرقی هبود.

را بقدم صدق و اخلاص همراه دنداشند کار کافر که در سوابق ایام دم
اما مدت نواب پیشتره انجام مایزد اکنون بضمون ای داشتند که دکان
من اهل افرین، محل نموده شبستان صفت برگشته ناید نکرد و در آن و
سریل سپاه میخوردان گشته بابت اجتماع طوایف کرد و بر که بعضی طوی
زمار در کردن داشتند و برخی عار محنت از نداد و رد امن داشتند،
آن کافر لعین مذله فی يوم الدین در دلابت هند ببر تبه بود که پیش از
ملح افتاب بیلت پادشاهی و قبل از سطوح بزرگ از خلافت کشته شدند ای بازیک
راجحا در ایان مژده نهاد که درین مقام که امانت فرمائی نمودند عالی

و چنرا بآن نصف پادشاهی درین می رود و دعافتن بودند بمنی خود را ملکه
درستی خانی تایب موانع و می نموده اند و درستی سفیر ملکی
حیثیت هر اتفاق او فسیره اند نای سلاطین رفع این خطا درستی چون
صلخان و ملک و سلطخان کبرات و سلطخان ماندو و فخر مازم از مقام و ممتاز
پیغمبری موافق است که از دلمکار عاجز بوده اند و بلطفی پیش از آن باود اراده موافقت
نمودند و از کفر و فریب و لذت شهر از میاد اسلام افزایش بود و نمیز
مساجد و معابد نموده بمال و اهل میان آن مدن و امصار را اسرائیل
دست داشت و می از فرار و افعی یحایی رسیده که نظر تقاضا ده مستقره هند که پیش
وله بنت ماصدیه از دگردی را ده هزار سوار احیت ریلکنند میاد سخن
سرخیل کفره بده کرد و رسیده که جای چلک سواره بند و درین ایام بجه
از کفار نای که بزرگ و درستی مرکبی از بیان اهداد نیز نموده اند نای به
عده داشت مسکرات اسلامی بیشتر شفاقت از روی افزوده بند و در فطری از اتفاق
بسته از کفار بودند مانند اخلاق و سلاسل بان کافرها بوصول کشند زان
نای عجیبی از کفار بودند مانند اخلاق و سلاسل بان کافرها بوصول کشند زان

مشهده

خواه کفره که بر تبعیع خود و بخوبی شفاقت زایی نمیخواستم بعد اینکه
میخواستند تو ایع دعا کریم سپاه و پر کنایت در سبع الاف طح و اشتناد پیش
صلاح الہین سی هزار سوار او لابت و اذشت در اول ماده میخواستند
دوازده هزار و سی هزار میخواستند دوازده هزار و باری ایمهی چهار هزار
هزبیت هاره هفت هزار دو هزار و هیجدهان و لد سدهان سکندر را کرد و لابت و
برنگیل بو چهار هزار و هیجدهان و لد سدهان سکندر را کرد و لابت و
پر کنایه هاشت آماده هزار سوار تختی باشد و اری سرداری جمع کرد
پر کنایه هیجدهان مجموع معبیت آن بمحوران وادی سلامت و امنیت نظر قبده
مشهده پر کنایه دو لابت هند و دلک و پکه را بر پائده القعه انکافر صفو و
باهن کو رخا هر و بهای باشادت کفار سپاه روزگار را گفتی بی عصیان
خوبی بعضی با بجهه بلطفه میخواستند در مقام فی الفت و میخواستند اسلام
و دین جم اساس نشر میکنند بسیار نام طبیعت اصلیه دادن اسلام در این دین
مسکن کرد و دسته بھی ناگفته قضاوه ایی پرسان و جمال احمد آمده قصیره ای اینها
اوضاعی ای بجهه ای منظور نظر بفیر اصحاب بیرونیت کرد و آنندند و کریمی

نافایی بعد نصرت امکن و داشتند حکم داشتند و میان خانه های جا به جا برداشتمند
بپسری این سه نفر در میان شنیدند که پسر دیگر نیز داشتند و که مادر آنها
نیز بسیار کمتر از این سه نفر است در زاده های موضعی کافی از صفات
حوالی کوئی که دو کردی احمد اردین پویا معرفت نیامد این حکم اسلام
کردید چون کوئی بد دید به مولوب اسلامی بگویی احمد اردین و کافران عین
فنا فنان مرد مهدی که مانند اصیل فیل و میل اینهم کعبه ایل اسلام تو
نیلان کوه پیکر عزیز نظر را اخضاع خود ساختند و هم تحقیق و بکمال
کشندند نکل شعادت از خود را فوجیا پرداختند

بن قطبها هند و افغانی دلیل شده خود مانند اصحاب نیل
پوشام اجل علد مکروه و شوم سپه ترز شب پشتراز نجوم
همه همچو اتنی دیگرین همود و کشیده سراز کمین پیشان کیو
چو سور آمد نهاد از زمین دبار سوار دیده هزاران میر
و بعزم مقاومت و کار زار منوجه اردویی نصرت شعار نشاندند خدا
سکر اسلامی که انجار ریاضی نجات می خواستند مسوچیت صوره ای کشیدند و

توکل فرود

دوك خود مصوبی سبات اذن ب شیخ راجون فلوب عجایان
لی اللہ با وح از تعالیٰ رسانیدند مصی چون نه سکنی این قام دینه
دانه طربن شریعت بصری پستquamت در آن حکام مین فوت میباش
کا نهم میان مخصوص دفعای و فردی می تقاضای او بیک علی بدایان یعنی
و او بیک هم الفخون با ما می آن صفت مخصوص

در این رخدنه از طبیع دیگم جورایی شاهزاده دین قیمه
علم های او درین فرشت فرماده این هست آنها فتحت همه
ور عایت هر زم را استغور داشته طبری غذاه ردم جهیه شاه
تیکیان و رعد اند از این که درین شیوه پیاوه بودند مصی از این بیرون
نموده با چید بکر بر بیر انصاف داده شد العذر چیوئی اسلام جیان ایشان
در اسخایی می بود آور دیگر غسل بر و فرج این بدر بر و مریب دیگر افراد
دین زنیب داشت حکام دشید و انتظام مغرب الحضره سلطانی دینه
و ادویه بکر بر ایشان موافق نموده بر و مجهه سردار بیهوده کارگزاری می باشد
پسندیده رایی منز افزا دیگر می بود ای داغول مغرب داشت

و بودت راست غول برادر از ارمنی سعادت پدر المخض
بیو امیراللک السعیان مین نیبر سلطان و فرزند از ارمنی مطهور
آنقدر عضرت ارسپیان تا و غایب بود ایش مأب داده بلطف
خواجه کمال الدین دوست خادم و معتمد السلطنه العبد مومن العزمه
ارسپی خرب فاس وزیده اصحاب افضل اوصاف کمال الدین پونس علی و
جهة المؤوصی کامل الاصفاض جلال الدین شاه منصور برلاس و عده انجوی
وزیده اصحاب افضل اوصاف نظام الدین در پیش محمد ربان و عده المؤوصی
صادق الاصفاض شهاب الدین عبد العزیز بدار و نظام الدین دوست
قاد محال خود فرار کردند و بودت پسر عزل سلطنت مأب خلافت
امیر بـ المخض بـیو امیراللک السعیان سلطان علاء الدین عالمی
مین سلطان بـیل لو دی و خرب المخضه السلطانی شـ رـاـبـرـ وـ دـسـتـرـ
اعالم الصد و مـیـنـ الـانـعـامـ مـلـاـ زـالـجـیـوـرـ وـ صـوـیـاـهـ سـلـامـ شـیـخـ زـنـ
خوانی و عده المؤوصی کامل الاصفاض کمال الدین محمد علی دله خرب المخض
شـ رـاـبـرـ وـ عـدـهـ المؤـوصـیـ قـلـمـ الدـینـ زـرـدـیـ پـیـکـ بـرـادـرـ قـرـعـ اـحـمـدـ رـحـمـ

و عدهہ الاعظم و اول اعیان ننان اعظم آر بیس خان ملکوچ پلک کے حومہ کو
وزیر انگلین و دستور رہا عاملہ الوردا، پن الامم خواجہ کمال الدین حسین و
جبارہ دیوانیان حظام جرمیک در موضوعی مضرہ رہنساہ خدود رہا تعالیٰ قادر
ائزارت ارجمند سعادت یار کامکار صفو انصاری خاتم پات خضرت
آزاد کار اختر بر ج سلطنت و کامکاری ہبھ پھر غلافت و تحریر مادی
الدوح بسان العبد و الحمر صدر السلطنت و الحلاقہ محمد حمايون بجاوہر
کشہر بین سعادت فرین العزیز غزیز ند جناب سلطنت مائے المختص
بعو اطف اللہ الہ بیان فا ہمین سلطان و عدهہ الموصاص نظام الدین
احمد پوسخ او غلابی و معتمد اللہ کل الا نداص جلال الدین بند و پلک
نو پسخ و معتمد اللہ صادق الا نداص جلال الدین صرسو کو کنداش
و معتمد اللہ فوام اور دشتاہ و عدهہ الموصاص کامل العقدہ
والندریں ولی نازن و قراوتی و عدهہ الموصاص نظام الدین پر
پیشی و عدهہ الوردا پن الامم خواجہ کمال الدین بہلوان جیشی و
محمد لتو اس نظام الدین عبد الشکر و عدهہ الموصاص سیمان افغانی

بستان هنر کشته بیس رهبر دنار فرزند کاملاً مشار الیه عالی جای
سیادت ملکه هنرمندی انساب پیر مردم و مدد الملوک کامل الاخلاص
الدین کو کلماتش و نظام الدین خواجه احمد ارتقیان باشد و در فقار
از امراء مجدد عدهه اللذ کنان خان و دولا و رخان و محمد زاده الاعیان ملکه لور
رانی و محمد الاعیان نفع انسانی شیخ کوردن هر یک دعوای کفر را
خشد و پودایستادند و در جو اتفاق رسانید که اسلام شوار عالیجیه دعا
پناه فتحت بر تکاه افتخار آیه الله و پسر فده اولاد سید المرسلین پیر بزرگ
خواهد و برادر امداد رند کاملاً منظور انتظار رعایات حضرت آیه
هان بزرگ
و سلطنت ملک خلقت انساب المحقق معوی الحفظ اللذ استوان علیه
سلطان این بجهدی سلطان و محمد اللذ کامل الاخلاص صدر الدین
عبدالعزیز پیر اخزرو مسعود اللذ کشیس الدین محمد علی پیر بزرگ خلد و محمد لارکو
کامل ایال خداوند جلال الدین قتلی قدم فراول و محمد امیر اطوفی کامل الاخلاص
جلال الدین شاه جهان پیر کی مسخر عالی و نقیم الدین جان محمد پیر بزرگ
صفی شیخند و در پی شیخ امراء مجدد مجتی السلاطین کنان و جلال

ادلا و سلطان علام الدین مذکور و محدث الایمیان علیجان شیخ زاده فی
و محدث الایمیان نظام خان بیانه تسبیح شده بود و محدث جمهه تو ائمه سید زاده علی
کامل الاعلام تردیکه دلک فی اسم پر اور با ما فشنگ با جمیع از فرقه منقول درجا شد
بر اتفاقه و معنیه المذاهب صادق الاعلام مومن الحک و معنیه المذاهب سیم زمان
با شیخ بیهقی از ایمیان خاصه و طرف جوان اتفاقه مزدیشید و محدثه المذاهب
کامل الاعلام زیده اصحاب پیغمبر حنفی نظام الدین سلطان محمد بن عثیمین ایمیان
دار کان فرازه اسلام را در موافع و محال مفرزة ایمیان داشتند خود
با شیعه احکام استعد پر و نو ایمیان دیسادلان را باطراف جوایز
ارسال میگردند و احکام مطابعه مارادر ضبط و در بسط پیام و پیامی همچنان
عظام و هزار اگرام و سایر فرازه رؤسی الاعلام میرزا نزد دپون ایمیان
شکر خا به کشته هر کس بجای فروختن فرشت فرمان دایبب الادغافل لازم
نه میشان نزف لحمد ارجاف که مجلسی علیم از محال خود درست ننماید
و می دعست و مت بیهی رهگن بددازه و زندگوی رهپسی که شنیده بود که درین
مشهابین متعارب بگرد بگشته بجای دمعا نظر دکاره از شد فیض میگیرن

آنقدر فور و خست و پر ابر کجہ بکر ایستاده در بر انقار د جوانان رجحان عظیم
واقع شد که زلزله در زمین و دلویه دیگر پھر بین افنا و جوانان قار رکنها شد و
آنای جانب بر انقار میبینست و نار عسکر اسرام شوار منور گشته بر فراز و
کوکر اش و ملک فاهم برادر ما یا گشته جلو آوردند پرادر اعزاز شد چنین نمود
سخان حس پیغمو و هنگام اینسان رفته مردانه قتالی اخواز نهاد و گناه
مازی پار در اشنه تربیت بعضی قلب اینسان رسید و جلد و بیام التقریر
پرادر رشد و نادر العصری صطفی رومی از غول فرزند اخزگام کار منظمه
انفار عنابات حضرت از زید کار المخصوص بعواظف الملک الذهنی و با بر
محمد سایون پیاده در اینجا راه پیش آورد و هموف پیغمبر کفار را به تغلق و
مرتب نمایند خلو اینسان مسلک کرد و ایند و درین محاربه پرادر اعزاز شد
نمایم بین سخان و عده، نتوانی نظام الدین احمد پیغفت و قوام پیکر
پیغمه باد او این نشان شنید و چون زمان زمان افواج کفار مشغای
و منوار از باهداد مردم فود فی آمدند ماینیز معمد الله جلال الدین چند و
واز عقب از عده المخلص محمدی کو کلیش و فوابی اسد جاندار و بعد از آن

محمد بن الحسن

میر اسٹاطنہ العدید موئمن العبرائی سینہ عرب خاں کال الدین و بنی علی دہوڑہ
 الامواص کامل الاعلام جلال الدین شاہ صور برداں و عده المذاہب
 عہد العدید اور اوزانی انسان عده المواص دوست اشیک فاؤنڈنیں الدین
 محمد خبیل نصرت پلی را بلوک نرستاد بھم دربار الفارغہ بخراں و مراث تباہ
 برپا نہ برا فنا رشکر اسلام اور دند و نود را بعراڑا ذوالنبیہ و رسانہ دند
 و هر نوبت خازمان مظاہم بعضے را بزم بھاہم فخر فرماں دار البواریں بھوٹا
 فیض العفرار نرستادہ بہنی را برکر دانہ دند و محمد المزاہی سوس انکو د
 سنتم نرکان بیان عقیب بیاہ ملک بستکاہ لفڑی نسافت پناہ نوجہ نود
 و محمد المزاہ صادق الاعلام نواب محمود علی اکہ باشیخ نوران مغرب المغارۃ
 السدهانی اعیان اردوہ المقاومی نظام الدین علی فیضور را بلوک نہار ایک ستماہ
 و براور امراء نہجہ سلطان بہزاد سلطنت اب اول سلطان و محمد اللہ
 سعی الدین عہد العفرار دہب اخور جلال الدین قلن قدم فراول و نسیں الدین علی
 جنگلیک دھوہ المزاہی سینہ بارکی بابی حکم کردند دست بھی رہ کشادہ
 منور علی و دستور اعظم الوراء پن الام فواعہ کال الدین سینہ را باجیا رہ

بزمیشان فرستادم همه اهل مها در رعایت عرواجهاد را خواهند داشت
که بزمیشان با الاتصال میشوند. امنظه و نظر را شنیده درست میباشد
که دوایی جان سال از اشتبهه دجوان نیز در معاشره و چشم پنهان طبل
آنی پسید فرمان دایب اله و فان بخواهی و سیده از ما پهنان خاصه باشد
جو آمان خیلی و هر بران پنهان بخانی که در پس آرایه هاست تپیده در نظر برودند از این
و بسب غول پردون آینده و جای نگفتنی را در میان کزارند و از هر دو حباب
کار رانها بینند لذت پس آرایه هسته طلوح طبعی سیمی صادق لامعن آنی پردون
و فون شفون کوئن لکوار نهادهون را در سورک مید اله نظر پرگردان بودند
بیداری لزسرهای سرکت از اسناده صفت از ملک و جود محوس صفت داده
استاد طبقه که با نوع فود در پس غول اینستاده بود مردانگی ها کرده و همچنان
مشتمم العده را که چون در پدر هر ان اهلی نهند میباشند فاما من فاعل میباشم
نهوئی عین شرکه هم برآرد و الکر برگوه راسخ و میلان مخفی لکدارند که این
المخفی از پا در ارد بجانب صارا هم و فهم دهن لکدر را آنها افزون نمیباشند
شک و فربت از نفع لکه بیاری از اجهنه افسه کفار را اجهنم میگرفتند

از آزان نوی پادشاه مسیح فران از راه سپاه معرف کرد و هر چند
بیانی از گفار را زیر محات چنانیز نمود چاده در محل عناصره غلبهم و راهه
نم خود را در سپاه نبران بینه مردمی دو بران معرف که جوان مردمی ظاهر
کرد ایندند و مخالفان این حالت فران حضرت علی علی یعنی را اندان
غول نیخاد را بسی و نفی فیضیان داشت ای نفع و دولت ازین اقبال نظر
از سپاه بیانیز سپاه لغوار متوجه کردند و از اطراف چو انت علی ظاهر
این معنی را شد و نموده تمامی بجز فران شک نصرت شعاع نمی علیهم بوده
و نجاعت همه هنگان آن بجهرا از قوت بفضل و را در خلام غایع
کرد ارجون سعادت علیهم و رنماهی معرف که متر اکثت و برقی لمعان بتو
وران از ملعان برق در کذشت نیمی کرد و می خود شد و اجوان پشت
آینه از نور عاری کرد فدارب بضر و بدب عاب بخیلوب آینه هست ای باز
از نظر منواری شد احراز ما نه جهان نشی در نظر او رو که سپاهه دران
غیر پر مود و کوب نو اینش هر موسا کوب ثابت الاما قدام نمیبورد
فرورفت و بر رفت و زبرد نم خون بجا بھی و پر ماه کرد

دیگر دران دران بہن دست رین شنند و اسان نیشت
جاید ان جانزی که درین سر اندازی و جانزاری پو زندانی اتفاق پیشید
ولایه هنسو اولاً تخریز و زخم آلامون می شنزو و زدم زخمی کارپی هر ده هر من الد
دفعه فرب و نیز اکتومنین همچنان می پرسو و زجیان نیشو خارج پیکر زندگان
ندیجان علی را اعلی ماهیتین دینان میرسیده ملا بک غرب پرداخت
برکره مردان میگردید و با میں الصدیقین ه برده قاتل چیان هنگام فتنه
کرنده آن عالم برا فلک می افراشت و بمنه و میرزا نیک اسلام میره و میچ
کفار را فرمایم را با غلبشان در بک محل محکم کرد اید جون آثار غالب است
جاید ان نامی و ارتفاع لوای اسلامی خا هر شدن گرفت ساعتی آن کفا
بعین و آن از از اربی دین و وعای خود منجر گردند و آخذ دهی از جان برکته
بر جان پیش و پیش عول میکو آور وند و در جان پیش پیش زیجوم کرد و خود
نرمه بک برگزدند اما هر آن اثیعت همان ثمره تواب را می خواسته نهایان
در زمین میخ پسر مر بلک علاوه ندو همه را جون بخت سپاه ابان برکردا پیش
فرین این حلقه پیغمبرت ع افیان رین و دن نهاد غمیشه ها مادری

و قرده از این میان که فتح پیش از ساند شاهد فتح که جمال عالم از این شاهد
بیشتر اند نصر مریز امیر بک خان سعادت اقبال که در زمان خوارج پادشاهی
نموده فرین حال کردند بسیار باطل حال خود را مشکل داشتند که بالعین
السفوش منطقه شنیده و کا افرانش لبسوت مملائی که شنیده بسیار
کنند که شنیده در صور که افتدند و گنبدی از سرخود در کل شنیده سر در بیان
او از کی نهاده در طبعه زانع وزعن کردند و در این شهادت های پیشنهاد افزایش شد
واز مردم اشاره کردند سخنان میروانی بپرسی شنید و سلک
اموات در آمد و محبوسین میزدی ازان سرکشان مصلحت نشان
که سر امده این قرم بودند پس شنیده زور جبو سر امده از جمله اولی
پیش بکری که دایی و ایابت و نکر پور بوده دو واژه هزار سواره آن
در اینی چند رسان چون که چهار هزار سواره داشتند پس دو لجه ملا
الدین خدا کو که عالم غلط چند بی بوده و شش هزار سواره داشتند و
ماکن چند هزار دو دیست دلوکه صاحب چهار هزار سوار بوده دو لجه
که هشتاد و هشت کویی که سه هزار سواره داشتند و بی بی دیگر که هشتاد و هشت

بزرگ کردی و سردار فاطمه ذی شوک و شکوهی بودند را دو زن
پسندیدند ازین داروغه دل پدرگ استشغال نمودند را دارالطب از
زبان در راه مرده مانند چشم پر شد و در ایام سلطان علی با
دو زن پسر دادند که داشتند اسلامی و رکس هر چند که نشست نمی تواند
خود کافی را گشته باشی و اوردویی نامی از عقب سیرمان هر چند کوچ نمود

بعض نوشته از فرسوده مختصری عالی بنا فنی

بهمه هنر و ادب که نشان دارند پل فنی بزرگ همچو اصحاب فلسفه
زنهایی که بسباب نشان دیان بزرگوار از آن پیشتر خون روان
ز بهم بهم صفت پر نگذره کرازان که زان بزرگوار کوه
دولوغی ادبار هم نفور او کان امر الدین فرد را مقدور را فخر الدین سعیم
و ما انصار الامان عصمه العزیز الحکیم خیر را فی میتوانیم
سسه بفتحه میتوانیم سوکراطی اطعا زاد افلاطونی بنبسطه می فتح نامه داده اطعا زند
آشیانه بور باغی فی بنیادیم اسلام ادچون آورده بازی بولوغا
کفر دوست بمنوزه بسیاری بولدم جرم ایلا بایم او زنی شنیده بول فتو

والله نہ کہ عائی بول دوم شیخ زین دہ مخدوم شیخ باہت مسلم
 شیخ نایع تا مپ امی کا بلدن کلدو کشیدار دین بیرکسو ہم اونبو لفظی نایع
 تا مپ بائی شیب بی ریب امی فوارد واقع بولو تبور ہم شیخ زین و ہم مرسو
 نیک بابیل رین نا پقا طاری بخنی ران او جون اونسل الغافی اون کلدو
 رو ہمی بہر قائلہ و بہلسوں فیض انشیخ زین و سلطانہر ربع الادولی
 نایع تا مپ امی مرسو ہم اونبو لفظی تا مپ امی بائی بیبی نسوا
 تو شور اپنرا دل کافر نیک دا برہ می نیز نیک اور دو دین ایل کرو بونے
 احمدی اور دیسپر شیب بجھی اعبد العزیز و علیخان و بعضی لارنی کا وکیل
 قو غوچی مبارکہ بی بہر کا ہلیق بولہ می کسی امید بحال فو بائی اوزدم اون
 کرک امیم بہر کردہ چو کفار دا برہ سیدن اونوب امیم کون کیج بولخان
 چہندن ہیب نا ز غصہ دا اور دو غہ بیلہ بی محمد نسیف سنجھ کیم لی نیع
 شوم نظر سو دب امی فی الحال مبارکہ کیا ذمہ کلہ بی غیر سو کو بچی
 خالی فیلہم اکرہ کافروں نہ نہ منقص دا ذر بحال اسر و من در دیساوں
 امی چون قدس قدسی مبارکہ بی برکت انعام فیضت بہر دم کہنیک

ملرو ده از ره ناما می داشت و شوال برده تور دله می محمد علی خان چنگیز و سعید کوچ
و عبید الدک فوجی لی فاین موح سلا ایس خان نیک کوستکا بیبار بلده می
کیم میان داد و امر دفع نسبت کوچ لی ایس کیم پعلی لی بند نسبت بی لار
پیمان سل بو روت ایس بوز دوب هر طرف پیمان مولود لار مین اکر
کیم کیم زن خجور کون سوک نزوب کیم سو ر دیار بزرگلادی تیربی سو دود
دوم کوچ کیم اور ده نیک آبید ایمی کیم اور دش او شیو کوچ بخ نیک است
کفار نیک بیشیدن بکه مشاره فرمان بولده می کیم فو ما رخا پلار بو بورت من
ایمی کوچوب بیانه چار بلده بیانه عده چه بلکه الور ده بیانه چه اهل کفر و ایل ایل
نیک بیشیدن بیانه
کیم زنک و مند ایه ایستے چار لاب بو کافر نیک و لامی نیک ایستکا بیو
نیک شورت فیلده می بولده اسول نیک آری و ایستی نیک کوچ بیانه بیشیدن اول
بور دش هر تو ف بولده می بیوان دلاني و افع بو لو بور دل نیک باده بند
نیک ایم دوزت کر و چه عی با جسن خان بیوان آنامی نامی دیں پری نیک
ایمی بیز نیک کا باقی عی می بیوانه ایستکلار بیو حکومت فیلکه کیم قی داده می سلایمه

نمایه

بیانیہ نظامی قیلو را دیکھا نہ در مندر سلاطینی دلائیل اس کے میں
 با فرمانداری ملک نادیں پیش کیے جو اس کوستان جیسیدن ایوریزی
 بوہیت ملک صنیعی ملک پیش تو شای او شروع چہ اطاعت بدلہ الارض او خلیم
 نو تو سوردار بزرگ ہند فتحید اسونک سالاپیں سایں دستوری عدالت خانہ
 دعا میں مری نو تک نہ حق ناٹناس کافر رنگ ملحد بزنک لطف و نہ بیزی
 کوز کا ایسا می اڑپت و دعا بیزی شکریں قیلای بارچہ قشہ لارڈ اول محک
 بیچ یا میق لازم اول باعث ایسی نجیب کیم نہ کو روکہ دی چون اول بود
 موقوف پولہ ہی میوات نسخہ نو شروع بولہ دل اداورت و زوب الود
 قورخانی ملک کیم میوات ملک عالم پیشے بواہی ای کردی سید
 پاسنی سولی ملک پیاسخ تو شولہ ہی حسن خان دن بود دن آنہا ہی
 تھمارہ دا دل سور در لار ایکا ندر دین بندستانہ ایور و شو بیہر خان
 پیسب لار بور دیا پوری انغان ملک ملک تردد و بہن در دانہ دین
 پیسب دی قورخان ملک ہمار بیو شغول بونغا نہ در حسن خان ملک کرخ
 آنہنیں سور بیہری سی او غلی اکرہ دا ایکا نہ ایم کیب ایسی او غلی ملک فاشیہ دی

ذین کیسب ایان خلادی عبد الرحیم شنادی ایان گافوشوب استهان فرانزی
جلد میبار پله دی یار بیس خان نیک او غلی با هرگان نی آنکه بلده دی بینه غذا.
نمایند اپه لوپ بر فوجه لک لک پر که دجی خه پر بلده دی اور داشته خرد
نمی ایش نیزه تو رخمال فیسب و دسته قاتمی ای ایک لک فیسب ایون
اپله دی بند و دنلبیضین خار فیسب آنادی سوکرا خود معلوم بوله دی کلمه بی
پن تهمو رسلاخان نیلان ایکا خد و رجلد رسلاخان اینغه بو لوپ نخاره
شهر بی کیم بیوان نیک بای نخنی دور عهاب فیسب و ده دسته قاتمی
لک فیسب دی تر و بلده ده کیم سنه کا اور دشنه ای ایک قول نو لغه دی ای دی
او زکار رکا با فه نیشی ایدی دجی نی لوں نیشن لک فیسب ایور فور خابه عهاب
فیسب دی ایور فور خان نیک هزا بی ای ایچه ایکل دی بیله هما بو نو عهاب
بوله دی اول بورت چن جهار شنبه کوئی حب ای نیک هزا بید اکوچو
ایور نیک ایچی کرد جی سید ایکل دک بن یار بی ایور فور خابه نیز فیلد یم
اول کیچه اند ادق بوله دم مان لخا سی اور دند کید یم کا ف هزا بی دن بو یون
چوک بیم مه کور بوله دی ایون چمک کا افت پر در و ایو هم مه کور بولو لوپ

لیم ب محمد بن سوکر ام خلیفه پیغمبر ده کیم اکرم باشد و روحانی خصوصی پر میخای یا باش
 نیک ذکر کاری اکنون بخت نی داول بوز دوک اهل لار ایدی سرکار ام خلیفه
 ایکی ام خلیفه پر میک نار فغان ایهاس ای دیلا در اور و شدین بور مدن چنانچه دنیا
 پار ابردی اند افق و عده هم واقع بوله ی کابل هم خالی ایدی بوجهندین ز بلو
 سونکا فراز ناپی کیم بونز کا بلوز خصت پر میخای سونکا فرو دوب ایه
 دین بجشنیز کوئی حبیل نیک نو خوزج اکو چوب نورت پس کرد و بب
 هنر سوی نیک بغا سوی دشودی جسدی خواه ب نیک هم صلی نویسی مار بی
 کا بلوز خصت پر میخای بیان نیک شفدار بیضی دست نیک فاده پر میخای
 بور دن جون آناده نیمه بدی خواه نه آنایی ب پی نظیان کیم آناده نیشند
 خاچی بیضی نیمه بدی خواه نیک ایه بونز او غلی صور خواه بی آناده نه دیوار پلک
 یا باونز خصت پر ده جهندین ایکی ادح کون بور نه نور دلدي اد بور
 بورت پس من علی فراصی فتحاده بدل کا بلوز بیان دی پس بردار پور
 پرسی نیک کوئی نیک او بونز کوئی نیک فربی نیک نهندی بی هم علی
 اور آناده هم بور دیر لامن بیز نیک بجشنیز کوئی اور دلی اد نویل برد اف بور

او د د د م ا ت ک ا ن د ه م ل د ل ک و نی پ ر و ز ب و ر نی د ب ر ک ب نی ب ز د ب س ب ج و ن ب د
ک ب د ب د د د ا ت ق ا م ک ب ه م ل ل ا سی ا خ ب ک ب ن و د خ ا ل ا ز ص ف ا ا ب ح ا س ا ک ر و پ ن و ف ق ن ف ا خ ب
ا ب ح ا س ا د ش ب و د د ن ب ک ا ب ج د ا ه ر پ ر د ا ک ه م ک ب ن ب ن ک ر ا ک د ل و ب ا ب ج دی ب و و د د م
ک ه م ک ا ش ل د ل نی ت ن ش ف ب د د و د د د ق ب ل ف ا ب ل ا د ل ک ب ج د و ن و د د د ا ب د د ب د
ا ن ک ب ب ب ب ب ک د د ک و ب نی ب ز د ب س ب ج و م ر م ا ب نی ت ن ب ک د ا م ز می د ا ق د د و د ب ج و ن د
نی س ب ل ب و ب
ب نی ک و د د ن ح ا می د و د ک و ل ن ب ک د ا د ز ن ا س ب د ا ب ر ب ج دی د ا ق د د و د ب ج و ن د
ا ب ر ا ف ب د ا ب ج د ک ب ب ک ب ن د د ج ب ل ب ا ب ر ا ف ب د ا ب ج د ا ب ج د ک ب ن د
ل د ل ا ک ب ب ب ب ز د ل ا ب نی ق و ق د د د ل ا د ا ب ج د ا ب ج د ا ب ج د ا ب ج د ا ب ج د
ک ب ب ک و ل ن ب ک د ا ب ج د ا ب ج د ا ب ج د ا ب ج د ا ب ج د ا ب ج د ا ب ج د ا ب ج د
و د ش و ل د می ا ن د ا ا س ت ر ا س ت ف ب ب ط ع ا م م ب ب ب ز ا ن د د پ ل ک ا د ل د می ا ن د د
خ ا ز خ ف س ت د ا ب نی د د ا ق د ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب
ا ت ب
ک ه م ن و د د د ا ن ش و ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب

ب ج و ن

بسوانی نیک او غل نامه رخان کیم سید از جم عذما پشود دوب ایهی فاجی
 موزین ارا اقوزب بسادر بدل جو سر نیک او العده انجی تمعن خیل فیضونه
 واقع بو نغان چشم زدن شو بسته سپاهه لار ملکتورد دوب هجوس ار قلابه بله دل
 چیل سه تین ادعا رد از دی پلک فالکار ده پیشنه نفرین فرب ایهی
 کلپ بر بسلی هر فلک او زوب ایهی هلو چمز واقع بو لو بیور بند سناه
 کیم افاده سود کن رویاس چشم خودنی پلکار احیانا چشم هم کیم ما بر دین زده سلی
 دلک نیز بسب صغار اول بر لار نیک چشم لار بدلک فالکه بسب صفا س بو هنگ
 سوی ما بر کیم نیک رمان سه سکا با دو نشور تاع نیک دام سر سیدین فامنی بسب پادو
 لعلی فی تمام ادعا نیک چشم خوش کبله دی بو بور ددم کیم بو چشم نیک کیم
 نیک تراشیده چلمشی هوفن فلکار چشم های سید امیون بالکلکه
 زردی پلک هرز رمان سبا هات بذکر ار قلک دو راهه دی کیم چون جانی تو
 کرده ام نامی می باشد مادر عبد الله دیه دی کیم چشم های سید امیون جانی نیک
 فرش کرده دیه دی کلک دی سوزی هایی با جنت شیخ و فرشت بو لدی
 دوست نیک فیاضه دین بو چشم های سید اکلب ملازمت فیله دی بو بور دین